

SFATURI PENTRU PĂRINȚI

LIMBAJUL NEADECVAT/LICENȚIOS LA COPII

Copiii mici au mereu tendința de a experimenta cu termeni noi (inclusiv și cuvinte urâte) și de cele mai multe ori sunt conștienți de reacția celor adulți în astfel de situații. Un copil de 2 ani poate să repete în mod continuu ce a auzit la televizor, la grădiniță, sau chiar de la părinții săi – când se ceartă. Un copil cu vârsta cuprinsă între 3 și 5 ani poate să înceapă să vorbească urât pentru a-și verbaliza supărarea, pentru a sfida autoritatea adulților, sau pur și simplu pentru a atrage atenția asupra sa sau a-și face de cap cu prietenii. Este important să stabiliți de ce copilul dv-stră folosește genul acesta de limbaj și de a lua măsurile de rigoare.

Sugestii pentru părinți în cazul utilizării limbajului neadecvat de către copii:

□ Evitați să ridicați vocea în momentul în care copilul e supărat și folosește insulte la adresa dv-stră și a celor din jur. Dacă stați calm, fără a folosi un ton imperativ la adresa celui mic, evitați o luptă de putere. Puteți să-I atenționați doar că ar fi mai bine să se liniștească și să vă vedeți de treburile, dar mai târziu să reveniți neapărat la acest subiect.

□ Încercați să nu reacționați chiar de fiecare dată la cuvintele urâte utilizate ocazional de cei mici. Dacă puștii nu reușesc să vă înfurie, s-ar putea să renunțe să vă mai provoace. În cazul în care copilul folosește abundent un limbaj necuviincios, pur și simplu plecați din cameră. Nu trebuie neapărat să dați o explicație. Copilul, obișnuit cu reacția celor din jur la astfel de comportament, va rămâne oarecum surprins, iar dacă vă va întreba de ce ați plecat așa brusc, le puteți spune că: “Nu am de gând să ascult cuvintele voastre urâte, așa că mă duc la mine în cameră. Anunțați-mă când sunteți gata să vorbiți frumos și atunci o să vin să vă ascult.”

□ Stabiliți câteva reguli simple, cum ar fi “fără insulte” și “fără înjurături”, și profitați de orice ocazie pentru a i le reaminti copilului vostru. Felicitați copilul atunci când observați că a preferat să nu vorbească urât într-o situație în care ar fi putut să o facă.

□ Organizați un consiliu de familie pentru a discuta despre cuvintele sau comportamentul care copii ar fi putut recurge pentru a-și exprima supărarea în locul limbajului necuviincios, iar în momentele în care v-a scăpat, din greșală un cuvânt neadecvat în prezența copilului vostru – cereți-vă iertare.

□ Gândiți-vă să răspundeți la insulte cu umor, pentru a domoli mânia copilului și a dv-stră: „Victoria, de 4 ani, era supărată că nu se poate duce în vizită la prietena ei înainte de masa de prinz. S-a apropiat de mama ei, care pregătea supa, și a spus printre dinți, cu o față strâmbată de furie: „Vrăjitoare rea ce ești!” Mama a preferat să-i dea pe loc un răspuns glumeț și uluitor: „Fierb aici o supă bună de sînge de șarpe și ochi de broască...”

Nu vrei să guști un pic, frumoaso? Hi hi hi.' În ciuda furiei care o cuprinsese, Victoria nu s-a putut abține și a pufnit în râs.”

□ Consolați-vă cu gândul că mulți copii mici habar nu au ce înseamnă cu adevărat înjurăturile sau alte cuvinte insultătoare; de obicei, ei nu fac decât să încerce cuvintele tari, pentru a vedea dacă obțin o reacție din partea voastră. Dacă nu aveți reacții exagerate, de cele mai multe ori comportamentul dispare de la sine.

□ Vorbiți în preajma lui așa cum vreți să vorbească el cu ceilalți! A fi un exemplu pentru el este cel mai important lucru pe care îl puteți face pentru educația lui și pentru a evita să vă loviți de astfel de incidente neplăcute. Dacă impuneți reguli atât în sânul familiei, cât și printre rude și prieteni cu privire la vocabularul adoptat în preajma micuțului, nu veți avea de-a face cu această problemă în copilăria timpurie.

Nu țipați la el și nu-l pedepsiți de când auziți prima oară cuvântul! Mulți părinți au această tendință de a certa copilul pentru ce a spus. Însă trebuie să știți că micuțul nu este conștient și nu înțelege sensul cuvintelor spuse. El doar reproduce ce aude în jur. De asemenea, este important să nu exagerați momentul, pentru a nu-i atrage și mai mult atenția asupra a ceea ce a spus. Altfel, dacă va vedea că vă stârnește atenția ceea ce spune, va repeta astfel de cuvinte doar pentru a vă face atență la el.

□ Puneți-i întrebări despre ceea ce a zis! Pe un ton cald și calm, stați de vorbă cu micuțul imediat după ce a scos vorba pe guriță. Întrebați-l de unde a auzit cuvântul și dacă știe ce înseamnă. În acest fel vă veți da seama dacă știe ce înseamnă.

□ Vorbiți-i despre semnificația cuvântului și impactul lui asupra altora! După ce v-ați dat seama cam cât de multe înțelege micuțul dvs despre ceea ce a spus, explicați-i câteva lucruri despre cuvintele obscene. Spuneți-i cât de rău și neplăcut se simt cei din jur atunci când pomenește astfel de lucruri și că rănește sentimentele celorlalți. Nu trebuie să definiți injuriile sau să le explicați în detaliu, însă este important să îi transmiteți mesajul potrivit cu privire la folosirea lor. Că nu sunt potrivite, că nu are voie să facă acest lucru și despre faptul că întristează foarte mult ceilalți oameni.

□ Folosiți-vă de consecințe! Dacă vorbitul urât devine o obișnuință și în ciuda faptului că l-ați atenționat că e un comportament inacceptabil treceți la aplicarea consecințelor. Nu aplicați pedepse fizice, ci apelați la ceea ce ține mult: timpul de joacă redus, jucăria preferată exclusă, filmul cu desene animate interzis, etc.

□ Folosiți-vă de sistemul de recompense! Creați un mic joc, dar care are o utilitate practică. Creați un copăcel în care desenați mai multe frunze (fără a le colora). Treceți numele copilului deasupra lui. Apoi spuneți-i că de fiecare dată când va reuși să nu mai folosească cuvântul urât, veți colora câte o frunză. Când tot copacul va avea frunzele colorate va primi o mică recompensă.

